

[Arne Larsen.]

skud af arbejdskraft inden for sine egne grene, som man ikke har muligheder for at beskæftige. Jeg synes, man skal imødekomme dette ønske om lovhjemmel til at kunne dispensere, især da der jo foreligger et omfattende kollektivt behov. At et sådant behov kan opstå andre steder, er vel givet. I så fald måtte ministeren vel også kunne imødekomme eventuelle dispensationsønsker.

Med disse korte bemærkninger skal jeg på socialistisk folkepartis vegne anbefale lovforslaget.

Erik Østergaard: Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er der her tale om en dispensationsbestemmelse, sådan at forstå, at ministeren for offentlige arbejder får beføjelse til i ganske særlige tilfælde at kunne dispensere fra den hidtil gældende lov. Denne lov fastsætter jo, at føreren af en omnibus eller et lignende køretøj må være fyldt 22 år og have ført automobil i mindst ét år.

Når det kan siges at være ønskeligt, at denne dispensationsbestemmelse tilføjes, skyldes det, som det fremgår af bemærkningerne, et problem, der gør sig gældende specielt i København og enkelte andre større byer. Grundlaget for at give denne tilføjelse kan nok siges at være rigtigt, men det må bemærkes, at dispensation kun kan gives i ganske særlige undtagelsestilfælde og med fornøden hensyntagen til den almindelige sikkerhed i hvert enkelt tilfælde. Det er givet, at man som i dette tilfælde for Københavns vedkommende må være interesseret i at udnytte den forhåndenværende arbejdskraft fremfor at skulle rekruttere den fra andre dele af landet; det gælder særlig i en tid med høj beskæftigelse.

Mit parti kan anbefale lovforslaget.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg takker for den almindelige velvilje, der er kommet til udtryk over for lovforslaget.

Jeg vil gerne indrømme, at jeg selv har været ret betænkelig ved at foreslå den omtalte dispensationsbestemmelse, fordi der netop tidligere er taget en dispensationsbestemmelse ud af lovgivningen; det er jo

klart, som det ærede medlem hr. Holmberg var inde på det, at der må have været en mening dermed. Man har derigennem villet give udtryk for, at der skulle herske ganske bestemte regler, med det formål at opnå den størst mulige sikkerhed. Når forholdene nu er kommet til at ligge således, som der er redegjort for i bemærkningerne og i fremsættelsen, er det altså, fordi vi ikke har set anden udvej. Vi har ikke ment at kunne stille Københavns kommune i den situation, den ville komme i, hvis man ikke gennemførte en dispensationsadgang. Det ville, efter hvad der er oplyst over for os, medføre, at mange mennesker ikke alene ville blive ledige, men også ville have ret til pension i en tidlig alder, og det ville efter min bedste overbevisning være forkert at lade dette ske; det afgørende må være, at den dispensationsadgang, der gives, ikke medfører forringelse af sikkerheden.

Det ærede medlem hr. Holmberg spurgte, om justitsministeren var indforstået med lovforslagets bestemmelser. Det kan jeg sige ja til. Det har været forelagt justitsministeriet, der jo har en dispensationsadgang på samme område; det er derfor naturligt, at vi har den også i denne lovgivning.

Jeg er naturligvis klar til i et udvalg nærmere at redegøre for enkeltheder, som man måtte ønske oplysning om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Horn: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om saltvandsfiskeri.

(Lovforslaget (nr. 79) findes i tillæg A. sp. 1105, fremsættelsen i tidenden sp. 2342).